

CHRISTIAN GILISSEN

Iedereen kan iets doen voor ouderen

Hij is twaalf jaar en vanuit Berlicum reist hij elke zaterdag naar Amsterdam, waar hij op de Sweelinck Academie van het conservatorium aldaar les krijgt van Borys Fedorov. Bijzonder is dat Christian Gilissen al zo'n 60 concerten gaf in verzorgingshuizen. Beroemd worden als componist en pianist, zoals zijn favorieten Nobuyuki Tsujii, Lang Lang en de gebroeders Jussen, dat wil hij wel, maar vooral een goed mens zijn én blijven.

Hij begon, samen met zijn vader, maar die speelt niet meer: 'Christian doet het veel beter dan ik!' Precies op zijn vierde verjaardag kreeg hij zijn eerste pianoles van Julia Wasowicz en met tien jaar ging hij de Young Musicians Academy in Tilburg, waar hij les kreeg van Jelena Bazova. Een jaar daarvoor had hij zijn eerste compositie al klaar en afgelopen zomer had hij het maar voor het kiezen: verder studeren in Tilburg, Den Haag of Amsterdam. Hij was overal aangenomen en het werd Amsterdam. Christian: 'De zaterdagse lessen op het conservatorium zijn goed te combineren met de Internationale School in Eindhoven en ik kan in principe nog vijf jaar vooruit als voorbereiding op het conservatorium.' Op school is hij vrijgesteld van bepaalde vakken nadat hij vorig jaar een vinger brak met basketbal, terwijl hij eerder zijn plaats in de jeugdselectie van het nationale ijshockeyteam al had opgegeven, omdat je nu eenmaal niet alles kunt combineren. Thuis speelt Christian drie tot vijf uur per dag en veel oefeningen krijgt hij niet van Borys Fedorov. 'Nee, maar ik doe elke dag drie kwartier mijn eigen warming-up, en hij besteedt wel veel aandacht aan moeilijke passages in de stukken die ik speel, o.a. een paar sonates van Beethoven, etudes van Chopin en de Prelude in cis van Rachmaninoff.'

Prijzen

Afgelopen zomer, nadat hij een paar mooie prijzen had gewonnen bij jeugdconcoursen, o.a. in België Wenen, Salzburg en Praag, wilde hij dat vieren met zijn familie. 'Omdat mijn grootouders al zijn overleden, dacht ik aan een concert in een verzorgingshuis.' Uiteindelijk ging het als een lopend vuurtje en inmiddels heeft hij al voor ongeveer 2000 mensen gespeeld. Hij toont de vele hartverwarmende bedankjes: 'ik speel het liefst op plaatsen waar er wei-



YVONNE WESLING

nig mogelijkheden zijn om een pianist uit te nodigen en ik doe het sowieso altijd gratis. Soms is het wel lastig, ontbreekt het pedaal of enkele toetsen, maar ook daar leer je van. De concerten hebben mij veel geholpen. Ik ben beter gaan spelen en ben nu ook minder nerveus. Terwijl ik speel gaat mijn hartslag omlaag, voor en na het concert is ie best wel veel hoger maar ook als ik iets moet vertellen ben ik nu veel minder gespannen.'

Christian speelde in januari met veel succes in het Muziekgebouw in Amsterdam tijdens de twintigste editie van PAN, het jaarlijkse minifestival van rietkwintet Calefax, burgemeester Aboutaleb vroeg hem voor een benefiet voor Marokko en hij was genomineerd voor de Nationale Vfonds Kinderprijs 2023. En toch, van misschien wel het mooiste moment heeft hij een filmpje op zijn telefoon: een man in een verzorgingshuis die alleen nog maar in zijn stoel zat, kwam bij een concert naast de piano staan dirigeren! 'Zijn vrouw barstte in tranen uit, voor mensen met dementie is muziek iets heel bijzonders. Het brengt altijd veel herinneringen weer naar boven. Dat is heel mooi en dat maakte ook bij omdat ik van mijn ouders heb geleerd om zoveel mogelijk mensen te helpen.' En dat blijft hij doen met nog veel benefietconcerten voor goede doelen in zijn agenda.

ERIC SCHOONES